

handling af Presselov-Udvalgets Forslag angaaende Vedtagelsen af en Lov, der stadfæster den provisoriske Forordning af 24de Marts 1848.

Da Ingen begjerede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde henvises til anden Behandling, hvilket eenstemmigt vedtoges med 66 Stemmer.

Formanden: Saaledes, som det igaar blev besluttet, vil anden Behandling finde Sted imorgen. Hvis Noget agter at stille Endringsforslag til nærværende Lov, turde jeg bede disse indgivne i Forsamlingens Bureau inden iaften Kl. 9.

Derpaa gik man over til første Behandling af Finantsudvalgets Forslag angaaende Valg af Statsrevisorer, hvilket Forslag er saalydende:

Finantsudvalget har taget under Overveelse, hvorvidt det maatte være hensigtsmæssigt nu, inden nærværende Rigsdagsmøde sluittes, at gjøre Brug af den Ret, som Grundlovens § 53 tillægger hvert af Thingene til at udnævne tvende Revisorer. Det har gennem nogle af sine Medlemmer pleiet Raad herom med nogle Medlemmer af det af Landsthinget nedsatte Finantsudvalg, og er herefter kommet til den Formening, at det i høi Grad vilde være hensigtsmæssigt, at vælge Revisorerne nu strax. Udvalget har vel ikke overset, at den egentlige Gjenstand for disse Revisoreres Virksomhed, det afsluttede Regnskab for 1850—51, endnu ikke forelaae, og at der vil hengaae over eet Aar, inden den egentlige Revision deraf kan begynde; men det har tillige erkendt, at der kræves betydelige Forarbejder, om Revisorerne skulle kunne gaae raadt til Arbejdet, naar den egentlige Revisionstid indtræder, ligesom ogsaa at Thinget vanskeligt vil kunne give en nogenlunde fuldstændig Bestemmelse for Revisorerenes Fremgangsmaade og Revisionens Forretningsform, saalænge der ikke er foretaget slige forudgaaende Forsøg; og derved givet Beretning til Thinget. Udvalget har desuden meent, at der allerede nu foreligger til Undersøgelse en meget vigtig Deel af Regnskabet 1850—51, nemlig den hele Forudsætning for samme, saaledes som den er optaget i Finantsloven, som Følge af Udgjørelsen af Regnskabsaaret 1849—50,

og, til en vis Grad, de foregaaende Regnskabsaar; der, som oplysende Bidrag, nødvendigvis maae inddrages under hiint Regnskabsaar. Ifølge denne Betragtning har Udvalget meent, at man, ved nu strax at udnævne Revisorerne for Regnskabsrevisionen 1850—51, som de i sin Tid skulle fremlægge til Afgjørelse i Thinget, kunne give dem det Hverv, at undersøge Regnskaberne 1849—50, efterhaanden som de ved Overenskomst med Finantsministeren blive tilgængelige; ikke for herom at bringe noget Forslag frem om dette Regnskabs Afgjørelse af Thinget, hvortil jo den egentlige Maalestof, en Finantslov, savnes, men kun for at forberede Revisionen af 1850—51, ved at tilvejebringe et rigtigt Udgangspunct, og for at samle Oplysninger, der kunne komme Thinget til Nytte, saavel ved de fremtidige Forhandlinger om Finantsloven, som ved Affattelsen af en Instrux for Revisorerne.

Som særlige Gjenstande for Revisorerenes Virksomhed i den nærmeste Tid, har Udvalget troet at burde anføre, saaledes som dette jo ogsaa er paapeget af Finantsministeren i Forhandlingerne i Thinget, en nærmere Undersøgelse af Pensionslisterne og Listerne over dem, der under det forrige Raadesscretariat have erholdt og endnu nyde Understøttelse, fremdeles Undersøgelsen af de forskjellige Gageforsku og uvisse Fordringer, som Finantsministeren ønsker Bemyndigelse til at lade udgaae af Regnskabet, eller til at nedsætte, etc.

Da Udvalget først var kommet til den Beslutning, at foreslaae Udnævnelsen af Revisorer, maatte det ogsaa beskæftige sig med deres Lønning og Stilling i forskjellige andre Henseender.

Man har da meent, at den rette Udnævnelsesmaade og Lønningsmaade vilde være for hvert Aars-Regnskab, idet man forudsætter, hvad der jo vistnok i hver Henseende vil være ønskeligt, at Revision og Afgjørelse kunne fuldbyrdes i eet Aar. Man har endnu ikke kunnet gjøre sig nogen Forestilling om Arbejdets Omfang, deelt mellem de fire Revisorer og bragt tilende gennem det hele Revisorat, men man har erkendt, at det første Gang idetmindste maae blive meget omfattende, da det jo næsten bliver dobbelt, og dertil medfører enhver Be-